

ва Бога и никога не поставя предъ себе си въпроса, съществува ли Богъ, или не.

Като говоря за блаженство, за вѣра въ Бога, нѣкои се запитватъ, вѣрно ли е това, или не. Това не се доказва, но се опитва. Какъ ще докажете на човѣка, че огънятъ изгаря? Ако го хвърлите въ огъня, той непосредствено ще опита свойствата на огъня. Днесъ всички хора живѣятъ въ Бога. Трѣбва ли да ги убеждаваме въ това? Който отрича Бога, съ това той изпитва хората, иска да разбере, какъ мислятъ тѣ по този въпросъ. Въ сжщностъ, дълбоко въ себе си той вѣрва въ Бога. Като изучавате проявитѣ на хората, ще видите, че тъкмо тия, които минаватъ за безвѣрници, вѣрватъ не само въ единъ, но въ много богове. Често тѣ биватъ по-суевѣрни отъ вѣрващитѣ. Много писатели, поети сж крайно суевѣрни. Тѣ се свързватъ съ известни часове, дни, месеци презъ годината, или съ нѣкакви предмети и вѣрватъ, че, ако предприематъ нѣкаква работа презъ тия часове, дни или месеци, всичко ще имъ се нареди добре. Или, ако напишатъ нѣщо съ своето златно перо, работата имъ ще се нареди добре. Споредъ мене, нѣма безвѣрници въ свѣта. Защо? Защото вѣрата е специфиченъ органъ въ човѣшкия мозъкъ, безъ който той не може да се проявява. Въпросъ става за степенъта на човѣшката вѣра, а не за това, има ли вѣра човѣкъ или нѣма. Въ нѣкои хора вѣрата е по-добре развита, отколкото въ други. Изобщо, нѣма човѣкъ въ свѣта, въ когото вѣрата да не е развита. Повече или по-малко развита, но човѣкъ все вѣрва въ нѣщо. Това показва, че въ човѣка има специфиченъ центъръ на вѣрата.

Като говоримъ за вѣрата, ние не разбираме онѣзи повърхностни вѣрвания. Като се основаватъ на своитѣ вѣрвания, мнозина мислятъ, че докато сж на земята, ще страдатъ и ще се мжчатъ. Щомъ отиватъ на онзи свѣтъ, тамъ ги очаква блаженство. Тѣ сж на кривъ пжтъ. Човѣкъ не е дошълъ на земята да страда и да се мжчи. Въпрѣки това, хората страдатъ. Защо? Защото не прилагатъ Божиитѣ закони. Тѣ не уповаватъ на Бога, вследствие на което живѣятъ съ страхъ. Ако нѣкой се простуди, веднага тича при лѣкаръ, страхува се да не умре. Децата заболяватъ лесно, поради това, че ядатъ, каквото имъ попадне. Ако детето е плачливо, за да го заставятъ да не плаче, майката му дава нѣкакъвъ